Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

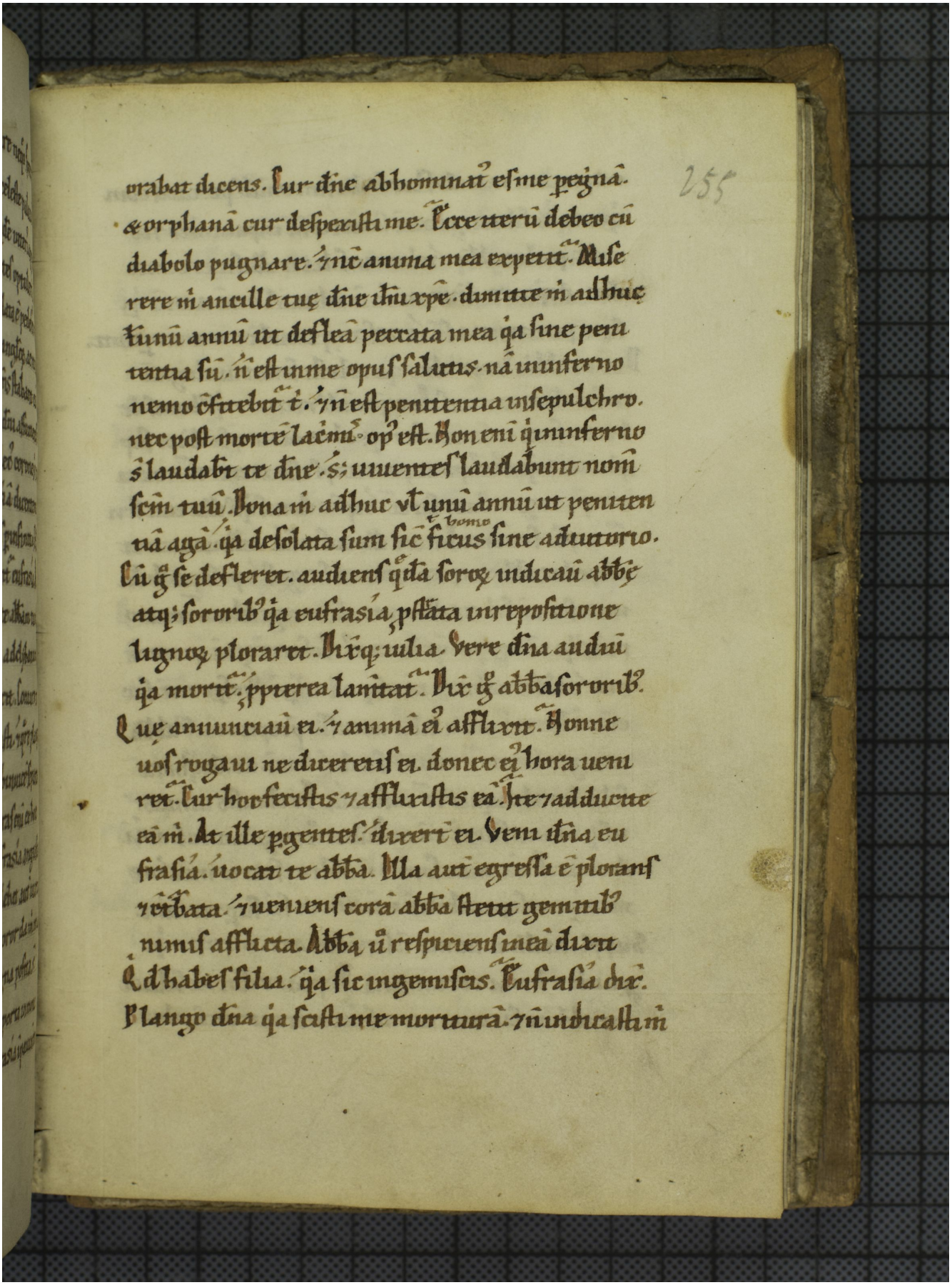

255

orabat dicens. Cur dne abhominat esme peigna.
& orphana cur despecisti me. Ecce iterū debeo cū
diabolo pugnare. ⁊ nē anima mea expeiit. Mise
rere m̄i ancille tue dne ihu xpe. dimitte m̄i adhuc
iunū annū ut deflea peccata mea q̄a sine peni
tentia sū. n̄i est in me opus salutis. nā in inferno
nemo cōfitebit t̄i. ⁊ n̄i est penitentia in sepulchro.
nec post mortē lacrimē op̄ est. Non enī q̄ in inferno
s laudabit te dne. s; iuuentes laudabunt nomī
scm̄ tuū. Bona m̄i adhuc vt unū annū ut peniten
tia agā. q̄a desolata sum sicut ficus sine adiutorio.
Cū ḡ se deflere. audiens q̄dā soror induciū abbe
atq; sororib̄ q̄a eufrasia pstata in repositione
lugnor ploraret. hīc q; iulia. Vere dna audiui
q̄a mortē ppterea lamitat. hīc ḡ abba sororib̄.
Que annunciaui ei. ⁊ anima ei affixit. Nonne
uos rogaui ne diceretis ei. donec ei hora uen
ret. Cur hoc fecistis ⁊ afflixistis eā. Ite ⁊ adducite
eā m̄i. At ille pgentes. dixerī ei. Veni dna eu
frasia. uocat te abba. Illa aut egressa ē plorans
⁊ ūbata. ⁊ ueniens coram abba stetit gemitib̄
nimis afflicta. Abba ū respiciens in eā dixit
Q d habes filia. q̄a sic ingemisceis. Eufrasia dix.
Plango dna q̄a scisti me morituram. ⁊ n̄ indicasti m̄i